

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3940 van 23 november 2007
in de zaak X/IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 22 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 december 2006, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 7 augustus 2007, verstuurd op 7 augustus 2007.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag kunnen als volgt worden samengevat: verzoeker zou door zijn stiefmoeder valselijk beschuldigd zijn verantwoordelijk te zijn voor het overlijden van zijn stiefbroertje.
4. De bestreden beslissing hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - vooreerst wordt opgemerkt dat het hier louter om een conflict gaat tussen verzoeker en zijn stiefmoeder. Verzoeker haalt nergens een verband aan tussen de vervolging die hij vreest en één van de in de Vluchtelingenconventie opgesomde vervolgingsgronden, namelijk politieke overtuiging, nationaliteit, religie, lidmaatschap van een sociale groep of ras;
 - verzoeker heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij zich tegen deze valse beschuldiging niet zou kunnen verdedigen en dat deze beschuldigingen effectief tot een veroordeling of mogelijke doodstraf zou leiden;
 - verzoeker heeft tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken nergens melding gemaakt van het feit dat hij hulp gezocht heeft bij de politie;
 - verzoekers vrees te worden geviséerd door de broers van zijn stiefmoeder is louter een veronderstelling en is niet gebaseerd op concrete feiten of elementen;
 - verzoeker heeft totaal geen kennis aangaande de actuele situatie in zijn regio en de machthebbers aldaar.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In eerste instantie stelt verzoeker dat artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet miskend werd.
2. Verzoeker stelt te behoren tot een sociale groep die vervolging riskeert als minderjarige zonder de steun van zijn vader.
3. Verweerder wijst er terecht op dat het niet voldoende is op te werpen dat men tot een sociale groep behoort om een vluchtelingenstatus te verkrijgen, men moet ook in concreto kunnen aantonen dat men behoort tot een sociale groep en dat men vervolgd wordt omwille van het behoren tot deze sociale groep. De Raad stelt hoe dan ook vast dat de door verzoeker aangebrachte feiten van louter persoonlijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag.
4. Verzoeker poneert dat de Commissaris-generaal onvoldoende voorzichtigheid en precisie aan de dag heeft gelegd bij het verhoor van de minderjarige. Hij was minderjarig toen hij in Afghanistan verbleef en zijn leven was zeer beperkt georganiseerd waarbij hij weinig contacten had met de buitenwereld. Zijn levenspatroon werd door zijn thuissituatie georganiseerd en is cultureel bepaald. Bijgevolg kan het verzoeker niet verweten worden geen informatie te hebben over de actuele toestand in zijn regio en over de machthebbers. Zeker de rechtspositie en de rechten op een menselijke verdediging van minderjarigen is niet uitgebouwd. Verzoeker kan zijn

rechten als minderjarige niet invoeren zoals geformuleerd in het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind, dat door België geratificeerd is. Dit werd door de Commissaris-generaal niet onderzocht, wat een lacune is in de beslissing.

5. De Raad stelt vast dat de Dienst Voogdij op 21 december 2006 verzoekers leeftijd schatte op 18.9 jaar met een standaarddeviatie van 1.18 jaar. De dienst Voogdij heeft een voogd aangesteld tot deze van rechtswege beëindigd werd op 2 april 2007. Het gehoor voor het Commissariaat-generaal vond plaats op 7 mei 2007.
6. Verzoeker stelt voorts dat de Commissaris-generaal in eerste instantie een ontvankelijkheidsbeslissing genomen heeft en vervolgens de status van vluchteling ten gronde geweigerd heeft op basis van de administratieve elementen in het dossier zonder verzoeker een tweede maal op te roepen voor verhoor.
7. Verweerder stelt terecht dat het feit dat een asielaanvraag initieel ontvankelijk werd verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken of door het Commissariaat-generaal, niet wegneemt dat nadien, na verder onderzoek, de door verzoeker aangehaalde feiten opnieuw dienen onderzocht te worden en geapprecieerd door de Commissaris-generaal. In het kader van het onderzoek van een asielaanvraag beschikt de Commissaris-generaal immers over de mogelijkheid alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Hij onderzoekt daartoe elke asielaanvraag afzonderlijk en bestudeert alle dienstige elementen, beschikbaar in het administratieve dossier, hierbij altijd rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van het nemen van de beslissing.

Hoe dan ook, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kwam terecht tot de conclusie dat verzoekers relaas geen verband houdt met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. De feiten aan de basis van verzoekers vertrek uit Afghanistan betreffen immers uitsluitend de slechte relatie met zijn stiefmoeder en de problemen die hieruit voortvloeiden.

8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. Verzoeker meent zich te kunnen beroepen op de bescherming van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt door zijn stiefmoeder mishandeld en bedreigd te zijn, wat een onmenselijke of vernederende behandeling is. Hij kan nergens terecht om de nodige hulp te vragen en loopt een reëel risico op schade omwille van zijn psychiatrisch profiel omwille van het ontberen van de nodige psychiatrische klinieken en psychologische hulp in Afghanistan.

Verzoeker werpt op dat er onvoldoende aandacht werd besteed aan zijn psychologische toestand en stelt dat hij in psychologische begeleiding en behandeling is bij een psychiater en een psycholoog omwille van PTSS en ontheemding. Er werd een advies gevraagd van de psycholoog-expert L. Quintyn bij het Commissariaat-generaal hetgeen niet gebeurd is. Nochtans is de psychologische toestand van verzoeker een gevolg van de gebeurtenissen in Afghanistan, wat de ernst van zijn vluchtrelaas bewijst.

2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde feiten beroept als deze die hij aanbracht in het kader van zijn verzoek om

erkenning van de vluchtelingenstatus. Het verzoek om erkenning van de vluchtelingstatus werd afgewezen op basis van het feit dat de feiten die verzoeker te dien einde had ingeroepen niet onder de toepassing van de criteria van het vluchtelingenverdrag vallen. Hoewel de feiten niet betwist worden door de Commissaris-generaal, merkt deze op dat verzoeker onder meer geen bewijs aanbrengt van de beschuldiging van doodslag op zijn broertje, noch van het bestaan van een gerechtelijke procedure tegen hem alsook dat verzoeker uitgaat van (niet bewezen) veronderstellingen. De Commissaris-generaal gaat dienaangaande voorbij aan de specifieke omstandigheden van de feiten en meer bepaald de erg jonge leeftijd waarop verzoeker Afghanistan heeft verlaten, het feit dat er op dat ogenblik nog geen sprake was van een gerechtelijke procedure doch enkel van de beschuldigingen vanwege de stiefmoeder die verzoeker tot dan toe uiterst slecht behandeld had en tenslotte de vaststelling dat het bij de politie om het woord van een kind tegen dat van een volwassene ging.

Verzoeker legt eveneens een psychiatrisch rapport d.d. 11 september 2007 neer waaruit blijkt dat hij lijdt aan een ernstige vorm van posttraumatisch stresssyndroom (PTSS). Dit attest zou een bevestiging kunnen zijn van de vernederende behandelingen en psychologische verwaarlozing die verzoeker als kind door zijn stiefmoeder heeft moeten ondergaan. Gelet op deze vaststelling kan bijgevolg in alle redelijkheid worden aangenomen dat verzoeker ook valselyk beschuldigd is geworden van de dood van zijn stiefbroertje en vrijwel zeker geen eerlijk proces zal kunnen ondergaan. Uit publieke informatie blijkt dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 november 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. NURDOGAN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. NURDOGAN.

A. VAN ISACKER.